

ДОВРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

DRARCAN DOBROUDZAN

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВЪТЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

Кеп. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

А Б О Н А М Е Н Т Ъ :

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА.

ЗА СТРАНСТВО 1 година 60

ЗА ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЪНИЕ

АДРЕСЪ: в. „ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ“

— ПЛОЩАДЪ „ЧЕРНА ДЖАМИЯ“ № 5. —

ИЗЛИЗА СРЪДА И СЪБОТА

АЛ. ГЕОРГИЕВЪ

Настроения и действителностъ.

Година и половина се излиза отъ датата на примиренето. И все пакъ миръ още нѣмаме. Наистина, съглашенитѣ наложиха на Германия, Австрия и България такъвъ. Той, обаче, още не е окончателно ратифициранъ. Слѣдователно, нѣмаме положението на миръ. Съобрази ли се пъкъ, че американскиятъ сенатъ отхвърли ратификацията, лесно е да се теглятъ резултатитѣ.

Това, обаче, не е всичко. Проблемата на Изтокъ създава неопределимо голѣмо безпокойство на съглашенитѣ. Турското наследство и недоразуменията между великитѣ държави по пляката прѣдизвикаха страшни вълнения въ Мала-Азия. Тѣ се изразиха въ формата война, отъ която пострадаха ерменци, французи и гърци.

Наистина, съглашенитѣ отговори на турскитѣ експозиции съ „дисциплинари“ окупация, ала това още повече усили сцеплението на ислама и готовността му да се бори до край. Тѣй се обяснява факта, че докато въ Мала-Азия Кемалъ бей върши освободителната си акция, въ Тракия, гдѣто положението бѣ спокойно, гдѣто българи и турци се бѣха примирили съ автономията, днесъ, подъ влиянието на грѣцкитѣ закани и възможността отъ грѣцка окупация, одринскиятъ полковникъ Джаферъ Таяръ е обявилъ република въ източна Тракия и не признава никакво съглашение, никаква окупация.

Ше може ли съглашенитѣ да се справи съ разтецитѣ усложнения? Едва ли. Това личи отъ вълнитѣ на недоволството, които се носятъ въ чуждия печатъ и, разбира се, не само въ социалистическия, противъ непоносимо тежкитѣ условия на договоритѣ, противъ политиката на империализъмъ

Но има това е всичко? Не. Има и други въпроси, които стоятъ като отворена рана. Единъ отъ тѣхъ е безспорно добруджанскитѣ въпросъ. По него се мълчи. Не е ли това признакъ за неспособността на ония, които поеха тежката задача да прѣкровятъ свѣта? Има това не е бѣлегъ, че грубитѣ материални интереси и политическитѣ смѣтки сѣ въ война съ идеитѣ и принципитѣ, които трѣбва да лежатъ като темелъ въ току що излизалитѣ отъ пепелищата разсипанъ и уморенъ свѣтъ?

Не. Докато плячкаджилъскѣтѣ ще бѣде система, докато робията съществува, до като народитѣ — малка и голѣми — ще линѣятъ подъ чужда власт, докато свободата и независимостта не ги озари, — до тогава мъртъ е невъзможенъ. И онова, което днесъ става е само уводъ. Съ тая мисль широкитѣ обществени маси трѣбва да се справятъ и тѣ ще се справятъ.

Независимо правителство въ Одринъ.

Лондонскиятъ кореспондентъ на в. „Танъ“ съобщава: Въ английската столица царя безпокойство поради поведението на турскитѣ националисти.

Извѣстно бѣше, че националиститѣ въ Анадола сѣ крайно арогантни спрямо Съглашенитѣ и то въпрѣки окупацията на Цариградъ. Сега положението се усложнява, особено въ Одринския вилаетъ, къдѣто нѣкой си полковникъ Джаферъ Таяръ организира открито съпротивата срѣщу съглашенскитѣ войски. Този офицеръ командува одринския гарнизонъ и се полаува съ моралната поддрѣпа на други националистически офицери и на Мустафа Кемалъ. Въ Лондонъ се узна, че младотурцитѣ сѣ демонстративно прокламирали независимо правителство въ Одринъ.

Съюзницитѣ ще взематъ незабавно твърдъ строги мѣрки въ Тракия противъ националиститѣ, ако послѣднитѣ проявятъ агресивни намерения.

Апелътъ на македонцитѣ до парламентитѣ.

Парижкитѣ в. „Льо Танъ“, отъ 24 мартъ, помѣства, подъ заглавие „Единъ български протестъ“, слѣдната телеграма отъ своя софийски кореспондентъ:

Изпълнителниятъ Комитетъ на македонскитѣ братства е отправилъ до парламентитѣ на Англия, Съединенитѣ Щати, Франция и Италия е-

динъ промакедонски апелъ. Слѣдъ като изброява многобройнитѣ постигнати правени прѣдъ Конференцията на мира въ полза на едно справедливо разрѣшение на македонския въпросъ, Изпълнителниятъ Комитетъ отправя пописъ къмъ парламентаритѣ маже на тѣзи страни и ги моли да се застъпятъ, щото Македония да бѣде въздигната, въ нейнитѣ естествени прѣдѣли, въ една свободна и независима държава.

Българитѣ въ Бесарабия

Ромжчката анкета. — Нови мотиви за прѣслѣждане.

Споредъ съобщенията на ромжчкитѣ вѣстници, анкетата прѣдприета отъ ромжчкото правителство въ Бесарабия е приключена. Задържани сѣ много бесаравски студенти — българи, които се обвиняватъ, че въ свръзка съ български комунистѣ организирани движение за обляване свѣтска власт въ Бесарабия. Българскитѣ студенти били прѣдани на съдебнитѣ власти. Разбира се, че това е единъ новъ прѣдлогъ за прѣслѣждане българския елементъ въ Бесарабия.

Бунта въ Одринъ.

Сблъсквания съ съюзницитѣ войски.

Споредъ „Журналъ“, Джаферъ Таяръ паша, губернаторътъ на Одринския вилаетъ, продължава да управлява източна Тракия. На много места вече сѣ станали сблъсквания

Грѣцки интриги.

Грѣцкитѣ в. „Естия“ прѣдава едно съобщение отъ Корча, споредъ което албанцитѣ организирани нередовни чети. Въ околността Москополе, при селото Салимбуки, се появила чета отъ 1500 души. Въ съобщението се гвьди, че въ това движение участвували и българи подъ началството на нѣкой си подпоручикъ Костовъ.

Споредъ една частна телеграма отъ Парижъ до „Неологосъ“, българското правителство било извършило нови нарушения на договора за миръ. Заповѣдено било едно окръжно на военното министерство до окръжнитѣ управители, въ което имъ се заповѣдало да скриятъ 75 на сто отъ оржжето въ полицейскитѣ участъци и послѣ тайно да го раздаватъ на населението, а на съюзницитѣ да прѣдадатъ само негодното оржжие.

Ожкитѣ вѣстници съобщава, че правителството тайно сформирувало двадесетъ хилядна доброволческа армия.

По поводъ на горнитѣ съобщения, Дирекцията на печата е опълномошена да заяви слѣдното:

1. Българското правителство нѣма никакви свѣдѣния за съществуването на нѣкакво движение въ Албания. Ако въ действителностъ съществува подобно движение, правителството е въ положение да отхвърли най-категорично твърдението, че въ това движение участвували българи подъ началството на нѣкой си подпоручикъ Костовъ. Въ българската армия на действителна служба има двама подпоручици съ фамилия „Костовъ“, но тѣ и двамата сѣ на лице въ частитѣ си.

2. Съобщението, че военното министерство, съ окръжно до окръжнитѣ управители е заповѣдало да се скрие 75 на сто отъ оржжето, е чиста из-

мислица. Прѣвъ есенята на 1919 година въ нѣкои мѣста на царството се бѣха появили разбойници и контрабандисти, въоръжени съ модерно оржжие. За да може полицията успѣшно да се бори съ тѣзи контрабандисти и разбойници, разпореди се, старото оржжие, съ което бѣ въоръжена чѣстъ отъ полицията, да се замѣни съ манливхерови пушки. За тази смѣна на старото оржжие на полицията е извѣстно на съглашенското командване въ България отъ Министерството на Въннитѣ Работи, съ писмо № 1511 отъ 17 декември 1919 г. Сѣщото оржжие Щаба на Армията редовно показва въ свѣденето за оржжето на българската армия, което всеки мѣсець дава на съглашенското командване въ София.

3. Относително съобщението, че правителството тайно сформирувало двадесетъ хилядна доброволческа армия, истината е слѣдната:

Когато въ края на мѣсець декември м. г. бѣ обявена обща стачка на телеграфоопенскитѣ и желѣзопътни чиновници въ България и размирни елементи почнаха да поврѣжатъ съоржженията по желѣзницитѣ, по липса на достатъчно войници, правителството бѣ принудено да се обърне къмъ населението за образуването на доброволчески отряди, съ които да се охраняватъ всички желѣзопътни линии. Че събирането на тѣзи доброволци не е било тайно, свѣдѣтелствува това, че за тѣхното формиране на 13 февруари 1920 г. бѣха обяснени въ всички вѣстници условията за тѣхното приемане.

Слѣдъ прѣкрѣпяване на стачката, въпроситѣ доброволци станаха излишни и затова веднага се разпуснаха. Сега правителството не държи на служба нито единъ доброволецъ.

между него и съюзницкитѣ войски. Той е арестуванъ много английски офицери и ги обявилъ за военнопленници.

Той заявилъ, че и въ Мала-Азия, източно отъ Измиръ, Мустафа Кемалъ паша е взелъ подобни мѣрки.

Добруджански новини

— Телеграфитѣ съобщения съ Ромжкия сѣ възстановени вече. Телеграмитѣ ще се таксуватъ по 15 ст. швейцарски на дума.

— Приетиятъ законъ за амнистията отъ ромжчкия парламентъ нѣма да засѣгне дезертѣритѣ и прѣдателитѣ

— Пожаръ. Въ с. Дайдъръ, тутраканско, била подпалена прѣдъ нѣколко дни мѣстната мелница и пристройкитѣ ѝ. Въ послѣднитѣ имало жени и дѣца, дошли да мелятъ. Много отъ тѣхъ изгорѣли живи.

(Кореспонденция отъ тутраканско).

Венчко каквото се върни въ милата ни родина отъ влашка администрация и военни, се прѣдписва на беззащитнитѣ българи. Тукъ изпращамъ едно писмо отъ вжтрѣшността, което рисува едно зверско убийство на единъ влашки фелдфебелъ отъ тоже влашки войници.

Ето съдържанието на самото писмо, безъ да прави нѣкакво съкрѣпяване или допѣване:

„Единъ (фелдфебелъ) плотонеръ отъ 36 п. влашки полкъ, квартируващъ въ гр. Тутраканъ и двама редници отъ сѣщия полкъ, едновременно били влюбени въ една госпожица отъ сѣщия градъ. Двамата войници-любонници, за да се отърватъ отъ сѣперничеството на плотонера, хващатъ го и го убиватъ. Турятъ го въ човалъ, натоварватъ го на гърба на влюбената имъ госпожица, за да го отнесе въ известността „Кале-вачъ“ при брѣга на Дунава и го хвърлятъ въ водата. Още на сутринята 13.III т. г. се узнава за убийството. Арестуватъ госпожицата съ баца ѝ.

Убийцитѣ сѣ заловени и всичко е разкрито отъ влашкитѣ власти. Но понеже убийцитѣ сѣ власи, а пъкъ да се изнесе това не бива, то бащата на госпожицата е подложенъ на нечувани изтезания чрѣзъ които да се накара да признае, че той е убилъ плотонера.

Всички власи отъ Тутраканъ, па и самитѣ слѣдствени власти трѣбятъ на лѣво и дѣсно, че ромжчкитѣ подобно нѣщо не вършатъ, това можели да сторятъ само „варваритѣ“ българи. За да се очистиела странатъ „нимъ“ отъ този опасенъ елементъ „българитѣ“, венчки трѣбвало да се въоръжатъ, кой съ каквото може, та да прогонятъ българитѣ и очистятъ „стечеството си“ отъ българитѣ и разбойницитѣ.

Донася Георги Илиевъ Кадияновъ отъ с. Спанчовъ (тутраканско).

— Телефонътъ на редакцията № 368, а на главния ни редакторъ подцентрала „Дебъръ“ 24.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Поведението на Джаферъ Таеръ, който отъ центъра на ислама, Одринъ, изпъди съгласенските окупационни войски и прокламира независимостта на цялата Тракия, възбужда голъмъ интересъ. Е ли тази послъпка на турския полковникъ резултатъ на окупацията на Цариградъ, или е такъвъ на рѣшението — Гърция да овладѣе Тракия? Има ли координирано дѣйствиe между това на Кемалъ бей и онова на Джаферъ?

Сигурно. Можеше ли иначе Джаферъ да се рѣши на една акция свързана съ толкова рискъ и толкова опасностъ? Разбира се, не. Защото, прѣди всичко, Джаферъ е разчиталъ и разчита на единодушното на турското население, което, тѣна е видно — би прѣдпочело автономията, подъ гаранцията на обществото на народитѣ, а не и една странна окупация отъ страна на гърцитѣ. И, струва ни се, тамъ е грѣшката на Върховния свѣтъ: той рѣши да даде Тракия на гърцитѣ, при безспорния фактъ, че

турци и българи сж болшинство и въ никой случай не биха се примирили съ една чужда власт, която иде да мачка и потиска.

Та нима и Добруджа не изнемогва подъ лапата на чуждата власт? Какво общо има Ромжния съ Добруджа? Нищо, освѣтъ желанието — да потиска, да експлоатира, да ограбва едно чуждо ней население.

Та нали се въвеждаха нови идеи, нови принципи, нови положения, които ще нареждатъ съдвината на свѣта? — Или това сж били само думи? Жалко ще бѣде, ако и сега свѣта осѣмне съ разочарования, обиди и подигравка. Това би било падение за всички и най вече за великитѣ държави, които се документираха като сили, които едно говорятъ, а друго вършатъ. На тази политика крилитѣ ще се одрѣжатъ, за да възтържествува правдата и истината, за да може всѣки народъ да се радва, като равноправенъ членъ, на божнето слънце.

ВЪНШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

„Юманите“ се научава отъ Тунисъ, че мюсюлманското население на тази държавна е усприло голъмъ митингъ, на който е протестирало противъ окупацията на Цариградъ отъ Съгласенците. Назначена е комисия, която се е прѣдставила на министѣра на външнитѣ работи и е изказала силно негодувание отъ насилнето, упражнено върху столицата на османския Халифатъ.

Английското списание „The Near East“ все повече и повече се наостря противъ върховния свѣтъ на Съгласенците.

Ако не друго, казва редакторътъ на списанието, съюзницитѣ трѣбваше да бѣдатъ запознати поне съ ожесточението на разнитѣ племена въ югоизточна Европа едно спрѣмо друго, и съ методитѣ, които се практикуватъ, за да се даде изразъ на взаимната омраза. По отношение на Балканитѣ това бѣ съвсѣмъ незаето прѣдъ видъ. Не би имало по-голѣма грѣшка отъ тая, да се прѣдполага, че върховниятъ свѣтъ е разрѣшилъ балканския въпросъ по начинъ, който ще установи миръ на Балканитѣ. Дано сега съществувашето спокойствие продължи, докато сами балкарскитѣ народи се вразумятъ и поискатъ да ревизиратъ условията на договоритѣ.

Английското недѣлно списание The Near East (18.III) ето какъ си прѣдставя бѣдещето на Турция:

„Турцитѣ въ свой собственъ интересъ и въ интереса на съседитѣ имъ не могатъ да се оставатъ сами на себе си. Една наредба за по-добро управление трѣбва да бѣде приложена веднага. Турски сановници за прилагането на такава наредба лесно ще се намѣрятъ, но тѣ трѣбва да бѣдатъ подкрѣпени отъ чужди, прѣдпочитателно английски съвѣтници (както е въ Египетъ), а такива съвѣтници трѣбва да се прѣснатъ изъ цѣлата държавна. Каквито и възражения да се правятъ на тоя планъ, той е единъ-единствено срѣдство, чрезъ което съюзницитѣ ще се гарантиратъ, че положението въ Турция слѣдъ мѣсеци нѣма да стане по-лошо отъ днешното.“

Изъ Ромжния.

Камарата и сенатътъ разтурени. Попълването на кабинета. — Новитѣ избори.

Съобщаватъ ни отъ Русе: Разтурянето на ромжиската камара и сенатъ е станало по слѣдния начинъ: Въ заседанието на 26 лого министър-прѣдседателътъ билъ постоянно апострофиранъ отъ опозицията, колто накрай

отказвала да му даде подкрѣпата си. Поради невъзможността за кабинета да прокара реформитѣ, Авереску се рѣшилъ да разтуря камарата и сената.

Новитѣ ромжнски избори сж насрочени: за камарата на 25, 26 и 27 май, за сената на 28, 29 и 30 май.

Новата камара ще бѣде свикана на 10 юни.

Тия дни кабинетътъ на генералъ Авереску ще бѣде попълненъ, като въ него влѣзатъ Таке Йонеску, Кантакузинно, Титулеску и Флемдоръ.

Бившиятъ президентъ Братяно прѣчелъ декларация, че ще подкрѣпи кабинета на Авереску.

Мирнитѣ договори, подписани отъ Ромжния ще бѣдатъ ратифицирани съ крадски указъ.

„Кемаря“ съобщава, че въ Петрошани маниборитѣ обявили стачка. Подпалени били голѣми вжудични складове. Инсталациитѣ на каменоважленинитѣ басейни били запалени съ унищожение.

Генералъ Авереску е назначилъ за делегатъ прѣвъ парижката конференция Октавианъ Гога и Никола Титулеску.

Таке Йонеску е назначенъ за министъръ. Ромжнскитѣ парламентъ е разтуренъ. Изборитѣ ще се произведатъ въ края на мѣсець май, а новата камара ще бѣде свикана на 10 юни.

Въ руската легация въ Букурещъ набухна пожаръ.

„Универсулъ“ прѣдава безъ коментарии писаното въ „Еко де Бюлгари“ за кабинета Авереску.

Миле въ уводна статия е обявля срѣщу либералитѣ.

Въ залата „Дачия“ се състояло голѣмо политическо събрание на демократическата федерация. Атакитѣ били насочени главно противъ либералитѣ и Братяну.

Споредъ получени тукъ свѣдѣния ромжнскитѣ вжтрѣшонъ заемъ въ първитѣ два дни е въртилъ много добръ, а вчера и завчера — слабо.

Въ Букурещъ се е състоялъ важенъ министерски свѣтъ. Слѣдъ бурни прѣрекання, изборната пропорционална система е оставена въ сила съ малки измѣнения.

Двама ромжнски министри сж изпратени въ Ардѣлъ да уредятъ селското дѣлене.

Изъ страданията въ Добруджа.

(Кореспонденция отъ Кеманларъ). мартъ, 1920 год.

Властта съ своята жандармерия съ побой изкарва всѣкого да работи по посетата, който има впрегателенъ добитѣкъ дѣженъ е непременно да направи по 10 к. м. ломени камъни на единъ чифтъ, а който нѣма добитѣкъ, ще трѣбва да извади сѣщо по 10 к. м. ломени камъни, а кшитана ция за извършената работа разбиратъ нѣма, защото ще трѣбва втори и трети пътъ пакъ да отбива пѣтна тежба.

Та а бѣше миналата година прѣвъ м-цатѣ септември, октомври и ноември. Благодарение на тази реакционна ромжнска мѣрва въ роднитѣ ни краища останаха имотитѣ ни празни, не за сѣти 90% отъ есеннитѣ свѣдби да не кажемъ никакъ. Не стига тогава, но ето виждаме че ще се изпрати и пролѣтъта въ постоянна ангария. Това говори, че властта има намѣрение да не позволи да се поше и пролѣтница. А глада се остава да застрашава и идущата година. Отъ друга страна болѣстѣта издебнала мизерното положение на народа, кося ли коси народа, лишени отъ всѣква медицинска помощъ. Въ всѣко село има дневно по 5—10 жертви.

Още едно по-голѣмо зло се е родило между известни ачини българи за богатево, които сж станали прѣдприемачи на ромжнското правителство за доставка на дърва за горѣние, какъвто е единъ отъ Силистра на име Стойчо М. Николовъ „хамугчия“ днесъ прѣдприемачъ. Съ съдѣйствието на жандармерията всички складирани дърва въ гората „Дамя-Аджекъ“ сж сѣчени безъ пари „ангария“, сѣщо и прѣвозването става така.

Жандармерията изкарва населението, които иматъ впрегателенъ добитѣтъ отъ селата Сръбърна, Вѣтрень и др. отдалечени отъ гората 6—8 часа, и по 3—4 дни пътуватъ по пѣтицата безъ да имъ се позволява да се отбиватъ въ сегата да си поотпочинатъ добитѣкъ. Съ пристигането въ града Силистра, дървата се продаватъ отъ самия Стойчо по 120—140 лв. колата. А плаща за прѣвозъ всичко на всичко по 15 лева.

И ако нѣкой му се оплаче че сж малко, той заявявалъ, продай си добитѣкъ на менъ да не ходишь на ангария.

Това се върши за лични баага безъ да се държи смѣтка, че добитѣкъ и стопанина трѣбва да прѣживяватъ като сѣщества. Но право казва поговорката: „пази боже слѣпо да проглѣда“. Отъ хамучия прѣдприемачъ...

Всички безотпаниственъ добитѣкъ раздаденъ на населението въ Добруджа отъ българското правителство се събра и раздаде на ромжнски придонли отъкъ Дунава и на чиновници и по този начинъ се остава населението безъ добитѣкъ и тѣкво на края зимата когато добитѣкъ е изгледанъ и готовъ за работа. Това се върши отъ самитѣ администратори.

Отъ завърналитѣ се бѣжанци по домоветѣ си властта едни освобождава и други пѣлни въ затворитѣ, разбира се слѣдъ като ги ограби парично. Такъвъ е случая съ Димитъръ Енчевъ отъ с. Базирганъ и Иванъ Юбояшевъ отъ с. Хаскѣой, които сами се прѣдаватъ на постоетъ за да бѣдатъ освободени за домоветѣ си, обаче обискиратъ ги и намиратъ въ първия 4—5 хиляди лева а въ втория около 2 хиляди лева, които биватъ конфискувани. Слѣдъ това подвѣждатъ ги подъ отговорностъ и ги осжждатъ: 1-я на 2 години, а 2-я на 1 година азтворъ и днесъ сж въ затвора обвинени че ужъ тѣзи суми били за поддържане на български чиновници въ Ромжния. Сѣщо е заловенъ запасания подпоручикъ Юр. Н. Дочевъ отъ с. Авиукъ, който се връща отъ пѣлничество и носялъ съ себе си около 2 хиляди лева отъ западлата си. Конфискувани сж паритѣ и той е осжденъ на 1 година затворъ.

Пристигатъ въ Кеманларъ Атанасъ Великовъ и Педѣлко Димитровъ

отъ с. Ялж-Чяталджа, които отъ една година лѣжатъ въ Оплистренския затворъ безъ да бѣдатъ осждени и безъ да знаятъ за какво, а самоза били панудвани съ пари. Най сѣтъ сподучили да се встрѣгнатъ отъ затвора и дойдатъ въ България.

Организационенъ животъ.

Добруджанци въ Пловдивъ. Добруджанската организация „Добруджа“ въ града ни, взема живо участие въ празненството на 14 мартъ т. г. (50 годишнината отъ българската екаргия) начело съ д-вното знаме, развето и обвито въ кропъ.

Взеха участие повече отъ 80 емигранти съ сѣмействата си.

Правѣше впечатление между пловдивското общество плизането на добруджанци за прѣвъ пътъ съ най-хубавото отъ всички знамена, и сѣвжания знаменосецъ г. Морджановъ отъ гр. Силистра.

Пловдивчани не подозираха до сега че има толкова емигранти отъ Добруджа между тѣхъ.

Слѣдъ тържеството къмъ 8 часа слѣдъ обѣдъ въ салона „Съединена България“ се свикаха членоветѣ на беседа отъ г. прѣдседателя Н. Абдлѣиенъ, по случай празника, което завърши къмъ 2 часа.

Разградъ. На 14 мартъ т. год. Разградската добруджанска организация е имала общо събрание, на което слѣдъ отчетъ е избрано ново настоятелство въ съставъ:

Прѣдседателъ: зап. полковникъ Юр. Велчевъ, подпрѣдседателъ: Из. Кр. Велчевъ, секретаръ-каснеръ: Ат. К. Камбуровъ и членове: Киро Петровъ, Романъ Спатаровъ.

За контролна комисия сж избрани: Янко Кирковъ и Георги Мосиновъ.

За послѣдѣтъ пѣтъ молимъ всички абожати, да си вжсатъ абожамента на вѣстника ни, тия, които не сж изплатили абожамента поже 6 мѣсеци ще имъ се спрѣ вѣстника отъ брой 20. Всички абожати, които получаватъ вѣстника, не ж искатъ да му платятъ абожамента, да ни съобщатъ или ни повърнатъ броеветѣ.

Хроника

Изборнитѣ резултати се знаатъ. Земледѣлцитѣ взематъ 110 мандата, комуниститѣ—50, демократитѣ—24, народникитѣ—15, обединен социалистѣ 9, радикалитѣ—7, прогресивно-либералитѣ—8, генадвистѣ 3, либералната коалиция 3.

Новата камара, споредъ уаѣренията на компетентни лица, ще се откѣне къмъ 15 тогто.

Правителството опровергава слуховетѣ за прѣдстояще разтуряне на новата камара. То смѣтъ, че ще може да си осигури подрѣжката на нѣкой партии.

Прѣдседателътъ на американскитѣ щати г. Уйлсонъ възнамѣрива да консултира народната воля по откъзътъ на сената да ратифицира германскитѣ договори.

Дирекцията на желѣзницитѣ е наредила съ окр. № 11 отъ 9 мартъ, да не се пътува съ по-голѣма скоростъ отъ 30 км. въ часъ. Мотивитѣ — развѣб. материали по линиитѣ.

Отъ 5 тогто се възстановява редовното движение на пѣтничкитѣ влакове. Ежедневно ще пътуватъ по всички направления по единъ влакъ.

Луксозно брашно повече нѣма да се произвежда. Тази е нова грѣшката на Дирекцията на прѣхраната. При това изобилие на храни, при невъзможността да имаме бързъ паносъ, нуждитѣ на болнитѣ и дѣцата, най сѣтъ — прѣспособленията на мелничитѣ — всичко това налага възста мѣрка да бѣде отменена.

Въ гр. Варна почна да излиза руски вѣстникъ, подъ названието „Руская Газета“, издаванъ отъ професори, артисти, инженери и лѣкари. Вѣстникътъ прѣслѣдва двѣ цѣли: а) иска да бѣде чисто информационенъ вѣстникъ, въ добрия и честенъ смисълъ на думата и б) иска да бѣде чисто руски вѣстникъ, който ще помѣства изключително, само свѣдѣния досѣга положението въ Русия.